

2 И ѿиде първа Ангелъ, и излеа, своа та чаша на земла та: и биде гнои золъ и люта на оныа человекы, който имаха знаменіе то на-звѣратъ, и който се кланаха на ікуна та мѡ.

3 И второу Ангелъ излеа своа та чаша въ морѣ то: и куде кръвь, като (кръвь) на-мартовѣцъ: и сичко што кеше живо въ морѣ то оумре.

4 И третію Ангелъ излеа своа та чаша на рѣкѣ те и на изворе те водны: и биде кръвь.

5 И чухъ Ангелатъ на-водѡ те, че говореше: праведнѡ си Гдѣи, който си (сега), и кыла си, и преподобенъ, защото си така сдѣлаъ:

6 Защото, поніже оныи проліаха кръвь на святіи и на пророцы, зачовѡ си далъ и нимъ да пїатъ кръвь: защото са достойни (за това).

7 И чухъ дрѡгъ (Ангелъ), който говореше изъ олтаратъ: воистиннѡ, Гдѣи Бжѣ Вседержителю, истинни и праведни са твои те сѡдове.

8 И четвѣртоу Ангелъ излеа своа та чаша на сажнице то: и даде мѡ се (власть) да жижѣ человекы те съ огнь.

9 И ѡпалихасе человекы те съ голѣма горещина, и похѡлиха име то Бжѣе, кой-

то има власть надъ тіа раиш: и не покаахасе за да мѡ воздадатъ слава.

10 И пѣтшо Ангелъ излеа своа та чаша на престолатъ звѣровъ: и потемнѣ царство то мѡ: и жвакаха (человекы те) ѡзыцы те си ѡ болѣсть:

11 И похѡлиха Бга некѣснаго ѡ колѣсти те си и ѡ раиш те си, и не покаахасе ѡ свои те дѣла.

12 И шѣтшо Ангелъ излеа своа та чаша на голѣма та рѣка Вѡфратъ: и пресахна вода та и, за да се приготви пжтьо на царовете, който (щѣха да дойдатъ) ѡ востокатъ солнечный.

13 И (послѣ) видѣхъ (че излѡзиха) ѡ оуста та змиина, и ѡ оуста та звѣрова, и ѡ оуста та на-лажливыа пророкъ три нечисти дѡхове като жѡбъ:

14 Тіа са дѡхове те дѣмонски, който праватъ знаменіа: и който ходатъ при царове те на-сичка та вселеннаа, за да ги соверѡтъ на кой въ голѣмый оныи день на-Бга Вседержителя.

15 Это, ѡзъ идемъ като татъ: блаженъ ѣ, който бѡдрствѡва, и който си вѡрѡдъ дрѣхи те да не хѡди голъ, и гледатъ мѡ срамотѡ та.

16 И сокрѡ ги на мѣсто то,